

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 ft.
Félévre . . . 2 ft.
Negyedévre . . . 1 ft.

Megjelenik e lap hetenkint
vasárnap, egy iven.

E lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez, a pénzküldemények
a kiadó-hivatalhoz külden-
dők.

Hirdetési árak:

A három hasábra terjedő
petitorsorért egyszeri hirdetés-
nél 18 kr., a két hasábosért
12 kr., az egy hasábosért
6 kr. számítottatik.

A „Nyilt-tér”-ben a három
hasábos petitorsor igtatási díja
15 kr. o. é.

Bélyegdíj minden egyes be-
igtatásnál 30 kr.

Bérmentetlen levelek nem
fogadtatnak el.

Szentési Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Előfizetési fölhívás

a „Szentési Lap”

november — decembri folyamára.

Azon célból, hogy e lap pártfogóinak alkalmuk legyen annak irányával és tartalmával a közeledő újév beálltáig megismerkedni, előfizetést nyitunk november- és december hónapokra, 70 kr-ával, különösen ajánlván azt az iparosok figyelmébe is, mint olyant, mely érdekeiket melegen fogja képviselni.

A kiadó-hivatal.

A piac kikövezése.

Ha nálunk megfordult külföldi utazók a mi szép magyar hazánk nevezetességeiről beszélnek, bizonyára nem mulasztják el fölemlíteni városaink legjellemzőbb sajátosságaként a nyári port és a téli sarat. És ha magunk, megnyalva a mindenek fölött uralkodó divattól, télen bugyogóban járunk, önkénytelenül is minden reggel kövezetért imádkozunk.

A divatos magyarok istene meg is hallgatta némileg könyörgésünket, mert immár vannak elég tisztességes gyalogjáróink. Elmehetünk a kávéházba anélkül, hogy bagaria-csizmát kellene húzni.

Csak hogy az a bökkenő a dologban, miszerint máshova is kell menni, mint a kávéházba. Gazdasszonyaink például eltekintenek hébe-korba a piacra esős időben is, ha lehetne. De nem lehet. Télviz idején a mi fekete földünkön olyan sártenger képződik, melynek életveszedelem nélkül nem lehet nekimenni.

És mégis késedelmeskedünk a piac kikövezetésével. Mintha bizony a városnak több haszna volna abból, hogy százezrenként hever a téglája, mint meddő tőke, mely mitsem jövedelmez.

Igaz, a város előljáróságát e tekintetben nem

lehet teljes mértékben felelőssé tenni. Tudomásunk van róla, hogy a gazdasági szakosztály annak idején azon utasítást kapta. mikép a piac kikövezésére nézve költségvetést terjeszzen be. A gazdasági szakosztály viszont a városi mérnökséget hívta föl a helyszínelési munkálatok körösztülvitelére, hogy ahhoz képest vessen számot a várandó kiadások nagyságával.

A mérnök azonban még máig sem teljesítette munkáját; ennek folytán a gazd. szakosztály költségvetése sem készült el, szóval ott vagyunk, ahol egy évvel és száz évvel ezelőtt voltunk.

Pedig a piac kikövezésének sokkal nagyobb hordereje van, semmint hinnők. Nem csupán kényelmi szempont az irányadó, midőn azon határozott kívánatot fejezzük ki, hogy a piac lehetőleg hamar kiköveztessek. Az ipar és kereskedelemnek roppant előnyére válnék, ha a raktarak tél idején is hozzáférhetőkké tétetnének és a vevő nem volna kénytelen az elmerülésnek tenni ki magát azonfölül, hogy pénzt elkölti. Hogy milyen fontossággal bír e kérdés megoldása az iparosok- és kereskedőkre, mutatja azon körülmény, mely szerint többen közülök testületileg folyamodtak a város közönségéhez a piac kiköveztetése iránt, sőt voltak és vannak, kik legalább a saját sátoruk helyét lehetőleg hozzáférhetővé igyekeznek tenni, még a maguk költségén is.

Annál is inkább sürgetendők pedig a kövezési munkálatok, mert — jól fölszámítván — a város mellette semmitsem tesz kockára. Annyi bizonyos, hogy a kövezet után szedendő helypénz (mely más városokban is szokásban van, és szívesen fizettetik) busásan meghozná a befektetett tőke jövedelmét.

Nem azért elevenítettük föl e régi tervet

most, mintha a kövezési munkálatoknak azonnali kivitelét lehetők tartanók, hanem, mert az is föltehető, hogy már most sem elég korán jön a figyelmeztetés (a mérnöki hivatal szempontjából) és óhajtánók, hogy a helyszínelési munkálat néhány hét folytában véget érven, a gazdasági szakosztály költségvetése szintén mihamarabb meg legyen állapítva, hogy azután a tavasz nyiltával rögtön hozzá lehessen látni a valódi munkához.

Meg vagyunk győződve, hogy ez az első, minden esetre eléggé hangsúlyozott figyelmeztetés használni fog, mert hiszen a városi mérnök urnak nem állhat hivatásában az, hogy épen olyan munkát halaszson — ad graecas kalendas, melynek fönnakadása egy, mindnyájunkat közelről érdeklő terv kivitelét késlelteti.

—n—

* A vasutainkon üzött dohányesempészet megakadályozása végett a pénzügyminiszter a közlekedési miniszterrel egyetértőleg erélyes rendszabályokat léptetett életbe. E szabályok értelmében a pénzügyöségi közegek a vasutakat szabadon használhatják, jogukban áll a vasuti tárházakban lévő s gyanút ébresztett gyors- vagy teherszállítmányokat és mállákat, az illető tulajdonos jelenlétében, annak távolléte esetén pedig egy törvényhatóság vagy községi közeg közreműködése mellett fölbontani, megvizsgálni és illetőleg, ha a szállítmány tilos árukat vagy dohányanyagot tartalmaz, — a tényleírás fölvétele mellett, — elkobozni. A gyanu alaptalanságának kiderülése esetén természetesen a fölbontott mállák is visszaszolgáltatandók. Jogukban áll továbbá a pénzügyöröknek ezen eljárás a vasuti állomásokon megérkezett vonatokkal is követni, de csak akkor, ha ez a vonatok rendes menetét nem akadályozza, vagy a forgalom biztonságát nem veszélyezteti.

Városi közgyűlés.

A november hó 2. 3. és 4-ik napjain tartott közgyűlésben igen fontos ügyek kerültek tárgyalás alá. A részünkről előzetesen tett figyelmeztetés, vagy más okon — nem tudjuk — e közgyűlés igen nagy látogatottságának örvendett. Ennek, és illetve az ennek folytán minden tárgy körül kifejtett, élénk eszmecseréknek egy részéről, másrészt pedig a szokatlanul nagy tárgyalmaznak lehet tulajdonítani, hogy három nap volt szükséges jelen, havi ülés befejezésére. — Szokás szerint

T Á R S A.

Boriskának.

Igazad van, igazad van: téged
Nem számomra teremtet az Isten:
Hogy lehetnél te az én nőm, mikor
Hozzám való műveltségem nincsen.

Menj hát ahhoz a suszterhez! . . . Én majd
Elveszek egy nagyvilági dámát,
Aki engem franciául oktát
S kötettségemre ír verset és drámát.

Pósa Lajos.

Egy nap viszontagságai.

Bécsben, minden szentek napján.

Reggel lett. Nyolc órát harangoztak az öblös harangok, s már csupa élet az utca, tele piperés járdakoptatókkal. Nagy napra viradtunk; a kalendárium színes bütökkel hirdeti országnak-világnak, bankárnak és kocsisnak, hogy elérkezett az a nap, mely örök emlékoszlopa a tömérdek szentnek. Ezt a napot bizonyosan azért rendelte ünnepnapul a mindnyájunk üdvösségéről gondoskodó gondviselés, hogy egy szent se érezze magát sértve, ha nevét véletlenül — nem tudom hanyadik — Gergő atya kifejejtette a szent sorból, a 365 nappól nem telvén neki cimeres.

No de el is jár e napon boldog-boldogtalan az isten házába; a boldog azért, mert ráér, a boldogtalan meg azért, mert nincs más dolga. Még a környékbeli, beretvált képű svábok is eljöttek a nagy nap tiszteletére feleségestül, egész pereputyostul. Az anyjuk elemózsiát kötött cifra keszkenőjébe, bölcsen tudván: hogy enni még akkor is kell, ha az ember meg a felesége egy garas-árát sem dolgozik. Nem maradt otthon a család ekéssége sem, az eladó lány; ugy ki-csipte a kontyát, mintha bizony esketőre jött volna. Ki tudja, nem arra jött-e? Hiszen itt van ám a szeretője is, a szomszéd uram fia, aki alig szolgálta ki a

császárt, vett neki az apja fényes kocsi s egy szál, ságár paripát, emeletes kalapot nyomott a fejére, s nagy urrá tette: bérkocsissá. Most is ott ül, basamódra füstöl, sőt még ujságot is olvas. Talán épen valami szerelmi históriát bécézett, mikor fölugrik hozzá a takaros hajadon, össze-vissza csókolják egymást, s az öregek olyan sugárzó képpel nézik őket, mintha az ő érdemök volna, hogy halálosan szerelmesek egymásba a fiatalok, s az anyjuk odahajól az apjuk füléhez s belesugja: csak már két lova volna ennek a Jani gyerekeknek, hogy egy asszonyt el tudna tartani. Összeadjuk őket; ugy-e szép pár lesz belőlük.

A viszontlátás örömeit megháborítja egy uraság, ki a paha ülésre vetődik. A Jani gyerek tovahajt s ott hagyja a jövendőbeli apóst, anyóst, a mátkáját is leszállítván a bakról; egy darabig utána néznek ezek, aztán egyet sőt hajtva, nyakukba veszik a várost. Minden háznál megállanak, s a fürge hajadon minduntalan erősebben meggyőződik arról, hogy náluk még a menyország sincs olyan magas, mint itt a házak. De ez még hagyján! hanem akkor áll el még csak szemé-szája, mikor olyan helyekre érkeznek, hol tükör van elől-hátul, hol nem győzi nézni a kiaggatott ködmönöket, mert hisz náluk lelopnák azt onnan a falról.

Nem sokáig van neki módja egy-egy gazdag kiraktnál bámészkozni, mert az öreg urnak sietős dolga van, a császár istállóját ő még ma meg akarja nézni, aztán meg a templomba is el kell látni. Be is néznek az utjokba esett templomba, de a sok csillogó-billogó valami csodák ugy megigézik, hogy imádkozni nem is mernek; pláne leülni vagy letérdelni egy istenért se bátorokdtek. Kimenet öltött szemükbe, hogy itt még ajtónyitogató is van, ki szegény, földhöz ragadt koldusnak mondja magát s alamizsnát kér; perze az apjuk ugyancsak szemügyre vette, hogy nem tréfál-e, hisz külön ruhája van, mint neki. No de egy szürkével azért csak kirukkolt. Busult utána; még a templomba is pénzért eresztik itt az ajtatos keresztényt.

Busultában jutott eszébe, hogy enni is kellene, ez észrevételt közölvén bordájával, élénk visszhangra talált azon indítványa, hogy korcsma után nézzenek.

De céget sem látta, s az ut közepén letelepedni kénytelen volt — nem az etiquette, hanem — a lovas vasut, amely egyáltalában nem látszott azt „respektálni,” hogy ők nem ide valók. Így mentek-mendégéltek, korcsmát keresvén. Az olvasás titkában avatatlán létére s céger hiányában szerencsésen bejárták a várost — s már a „kenyeres” lázongása szinte elvette szemük világát — mikor egy gyöngéd szívű imposztor, látva, hogy nem jó reudben lehet szénájuk s megsejditve, hogy biz ezek se találnák föl a puskaport, nyájasan kérdi: mi járban vannak? A feleletnek mód nélkül megörült ő imposztorosága szemes létére menten észrevette a „balek”-et s csekély összeg pénzecskeért ajánlkozott kalazul egy előkelő vendégfogadóba. Szívzaggatás közepette fogadta el az éhes karaván ajánlatát, s a pénz az imposztor biztos zsebébe vándorolván, mutató ujját a két lépésre eső üveges ajtóra irányozván, azt mondja: hogy tessék! s azalatt tovább megy.

Paprikával versenyezhetne a családapa beretvájarta orcája, de valamennyire megvigasztalta az a tudat, hogy végre valahára nyugton eleget tehet gyomra hangosodni kezdő kívánalmának. De oh fátum! alig hogy benyt s meglátja odabenn azokat a nagy urakat, önkénytelenül a zsebéhez kap, mert ahol nagy urak vannak, oda pénz kell. Szolgálatkészen futnak elébe a fecskéfarkú pincelegénykék s alázatosan hajlongva rikácsolja egyik az átkos „mi tetszik”-et. No már itt enni valót kínálnak, jaj neked oldalzseb! Ilyen sok ur szemeláttára csak nem bontja ki az eleséges batyut, tán nem is szabad.

Letelepszene egy sarokba, összenéznek, s az utánuk ballagó kis legény elöbök teszi az ételes cédulát, várva a parancsot. De mikor náluk nincs iskola, hogy tudnának olvasni? Ennyi ur fülhallatára ezt megvallani átalották, hisz így is minden urnak mind a négy szemé rajtuk gunyaszt; az asszony elszánta magát, kezébe veszi az írást, s ugy jár a szája, mintha konyitana valamit a bütökhöz, ki akar fogni a tamáságán, de véletlenül olyat talált kérni, aminek híre sincs a sorozatban. A legényke is meguntá már a vá-

ehető részletességgel közöljük a figyelemre méltóbb mozzanatokot.

Először is a helybeli adóhivatalnak azon értesítése olvastatott föl, mely szerint az 1876 évi bor- és hús-fogyasztási adószedés joga f. hó 9-én fog Szegeden, a pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében, bérbeadatni. Erre nézve a közgyűlés úgy intézkedett, hogy, habár ezen adószedési jog ez évi bérösszege fejében Szentes város közönsége 12,000 forintot már följárított is, tekintve azon, egyszer már lapunkban is említett kelemetlenségeket, melyek az adózó polgárokra ezen jognak egyes vállalkozó által való gyakorlása folytán háramlanának: Kristó-Nagy István, polgármestert, Ciacrius Pál, főjegyzőt és Kiss Zsigmond, városi képviselőt oly célból küldte ki Szegedre, hogy a hús- és borfogyasztási adószedés jogát Szentes város részére, saját belátásuk szerinti bérösszeg mellett, vegyék ki, meghagyatván azonban a küldöttségnek, hogy az árverést megelőző napon jelentkezzék a szegedi pénzügyigazgatóság főnöknél, azt megkérdendő, vajon a kérdéses bérletet Szentes város közönsége az árverésen elért legmagasabb árban megtarthatja-e az esetben is, ha az árverezők sorába nem lép? Ez esetben a küldöttség csak az árverés megejtése után fog a bérlet meg- vagy meg nem tartására nézve intézkedni.

A sorrend második helyén az osztrák állami vasúttársaságnak múlt hó 25-én kelt s a város polgármesteréhez intézett azon levele lett fölolvastva, melyben a városi közönséget értesíti, hogy a Félégháza-orosházi vasut miként való létesítésének tárgyában tartandó közös értekezést végezt e város küldöttségét november 14-én, Budapesten volna hajlandó elfogadni. Ezen értesítés örvendetes tudomásul vétetvén, a küldöttség tagjaivá, polgármester elnöke alatt, Stammer Sándor és Kiss Zsigmond, városi képviselők választottak meg. Minthogy pedig ezen vasuti ügyben Csongrád városa is van érdekelve, annak hatósága megkeresendő, hogy saját kebeléből szintén küldöttséget nevezvén ki, azt a miennkel való együttes működésre utasítsa.

Sonnenfeld Sámuel, városi képviselő írásos indítványt nyújtott be, melyben ajánja, hogy Szentes város egy, H.-M.-Vásárhelyvel összekötendő távirda létesítéséről gondoskodjék. Az indítvány a képviselőtestület közhelyeslésével találkozván, a vasutügyi küldöttségnek adatik ki oly utasítással, hogy Budapestre történendő utazása alkalmával a távirda érdekében is tegyen lépéseket és eljárása eredményéről jelentést adjon.

Csongrád megye köztörvényhatóságának az iránti határozata, hogy az elhalt ifju Fried József helyébe való más bizottsági tag választására e hó 11-ik napja tüzetik ki határidőül, olyformán nyer elintézését, miszerint Kiss Zsigmond, választási elnök mellé Magyar József, tanácsnok küldetvén ki, a választás helyiségéül a városi tanásterem lett kijelölve.

Elnöklő polgármester fölhívja a közgyűlést a választás alá nem eső, legtöbb adót fizető 100 városi képviselő névjegyzékének kiigazítása fölötti intézkedésre, minek teljesítésére Kiss Zsigmond elnöke alatt, Sulcz

András, Szeder János, Sarkadi-Nagy István, képviselők és Onody Lajos, aljegyző küldetnek ki.

A közgyűlés második és harmadik napjain előfordult tárgyakról legközelebb. —

Megyei élet.*

Szegváron, 1875. évi okt. 26-án.

Csongrád megye törvényhatósági bizottságának október hó 19-én megkezdett közgyűlése folytatván, 23-án fejeztetett be.

A közgyűlésen tárgyalt ügyek között előfordult a megyei törvényhatósági bizottság virilis tagjainak a megyei igazoló választmány által a jövő 1876-ik évre összeállított, illetőleg kiigazított névjegyzéke is, melynek megerősítése után választott bizottsági tagok közül folyó évben elhunyt tagok helyeinek választások útján leendő betöltése iránt is intézkedés tétetett. A megyei választott bizottsági tagok közül folyó évben ketten haltak el, és pedig: a szentesi választókerületben ifju Fried József, a tápéi kerületben pedig Nagy Antal, kiknek helyei, a közgyűlés határozata értelmében folyó évi november hó 11-én, választás útján fog-nak betölteni.

Mint a hazai ipart közelről érdeklő, figyelemre és dicsőre méltó azon intézkedés is, miszerint a megye közönsége — a földmiv., ipar- és kereskedelemügyi miniszteriumtól vett fölhívás folytán — a már hanyatlásnak indult hazai posztószövőszeti ipart előmozdítani óhajtván, elhatározta: hogy jövőre a megyei szolgásműhelyzet ruházatának kiállításához szükséges posztós egyéb ilyenmü cikkek hazai gyárainkból szerzes-senek be.

A hazai posztószövőszeti ipar előmozdítása és gyá-molitása érdekében valóban kívánatos volna, hogy e példát az ország összes törvényhatóságai és nagyobb köz-ségei is követnék. Ez által kettős cél lenne elérve, mert, míg egyrészt a hazai ipar óhajtott lendületet nyerne, másrészt a fönt érintett célra fordított és igen tetemes összeget tevő pénzek nem szivárognának külföldi gyárosok és kereskedők zsebeibe.

A megye kötelekéből kilépett H.-M.-Vásárhely város közönségénél hátralékban lévő közmunkaváltási tartozások megfizetése iránt fönnforgó ügy is előfordult a közgyűlésen. — Ezen ügyben, nevezett város közönsége, a több évekről hátralékban lévő s a megyei utépítészeti alapot megillető közmunkaváltási összegeket nemcsak elengedtetni kérte, hanem azon föl-ül még a megyei közmunkaváltási pénztárba éveken át befizetett közmunkaváltási pénzeknek egy bizonyos részét is visszakövetelte, s miután a megye közönségével megkísérelt számoszkodás kívánt eredményre nem vezetett, Hódmezővásárhely közönsége ez ügyben a közmunka- és közlekedési miniszterium intézkedését kérte ki. A nevezett miniszterium azonban Hmvásárhely közönségének követelését alaptalannak mondván ki, erre vonatkozó rendeletében kötelezte: hogy a kér-

* Múlt számunkból postai késedelem folytán maradt ki.

désben forgó közmunkaváltási hátralékokat a megyei közmunkaváltási pénztárba fizesse be. Ily megoldást nyert ezen, majdnem három éven át húzódtott ügy, mely sokkal rövidebb idő alatt és Hmvásárhelyre nézve előnyösebben lett volna elintézhető, ha nevezett város közönsége az ügyet annyira élére nem állította volna.

Végre még egy, Szentes város közönségét érdeklő ügy is tárgyalatott, oly ügy, melyet hallgatással mel-lőzni nem lehet. Dolezs Vince, Szentes városi mű-kertész ügyét értem, mely úgy következő módon ke-rült a megyei közgyűlés elé.

Szentes város képviselőtestülete Dolezs Vince, vá-rosi műkertetész elbocsájtását határozatilag kimondá, okul hozván föl: hogy nevezett kertész a várossal kötött szerződést megszegte, megszegte pedig az által, mert a gondozására bízott kertben oly rendellenességek ta-pasztaltattak, melyek a szerződés értelmében meg nem engedhetők. Mint például: hogy a kertész csibéi a sző-lőket megcsipkedték, továbbá, hogy a kertész a kert-ben több darab fát kivágott, melyek közül néhányat számon adni nem tudván, a miatt meg is bírságotla-tott, stb.

A határozat közlésével tehát a kertésznek tudomására adatott: „hogy most már mind a vizig a szá-razon.”

De a kertész annak tudatában, hogy a városi képviselőtestület határozata még nem a legfölsőbb vég-zés, nem akart meghajolni sorsának, hanem az ellene hozott határozatot a megyei törvényhatósághoz föleb-bezte.

A megye közönsége az ügy megvizsgálása után a városi képviselőtestület föllebbezett határozatának azon részét, mely szerint Dolezs Vince, városi műkertetész ál-lásától elmozdított, — fölloldotta és minden követ-kezményeivel együtt, hatályon kívül helyezte.

A megye közönsége ez ügyben — nézetem sze-rint — igen méltányosan és tapintatosan járt el. A vá-ros közönsége részéről azonban ezen ügy kissé el volt hamarkodva, mert nem állhat érdekében a város kö-zönségének, hogy, míg egyrészt az éveken át sok költséggel ápolgatott városi kert bizonytalan időre gondozás nélkül hagyja, addig másrészt azon kert-ben éveken át működött, és lehet mondani sikerrel működött kertészt, — ki egyébiránt számos tagú csa-ládnak feje, — egyszerűen, minden fölmondás, vagy bírói ítélet nélkül állásától elmozdítsa s annak, több évi fáradozásai jutalmául általvetőt akaszszon nyakába.

Mindenesetre szükséges lett volna, — még az esetben is, ha a szerződés megszegése konstataáltot volt, — a kertésznek fölmondani és neki újabb áll-lás keresésére időt engedni. Másrészt pedig gondos-kodni kellett volna az iránt is, hogy a városi kert bi-zonytalan időre kertész nélkül ne maradjon.

Megjegyezzük még, hogy a közgyűlés határozatához képest, folyó évben még egy rendkívüli közgyűlés fog tartatni, mire nézve határidőül folyó évi december hó 15-ik napja tüzetett ki. —y.

rást s a kapható ételeket a tiz körmére olvasta, da-rálván, mint valami iskolásgyerek a katekizmust. Így ügygyel-bajjal boldogultak; azaz, hogy közelebb ju-tottak a végelszegényedés végtelen boldogtalanságá-hoz, lévén az oldalzsebbeli tárcsa az öreg gazdánál nem sokkal tömöttebb, mint ez az én tárcám. Hogy hát a mi emberünk mennyire boszankodott, midőn a ka-pott ételeket — melyeknek ennél többet híret se hal-lották — keserűnek találták, s hogy végtére az apjuk a fizetség quótáján elszörnyűködve, majd új-ötösökkel elégitette ki a kielégítendőket, azt az elmondottak után mindenki megérti, aki bizonyos helyzetekbe „beleél-hei magát“ s aki ismeri a bécsi pincérek rendkívül pontos számító tábláját, dufla fogású krétáját.

A nap már megdelelt, megdelelték a mi embe-reink is. Szórtlanul mennek tovább, talán maguk se tudják, hogy mennek, annál kevésbé: hogy hova men-nek. Az apjuk egyre zsémbel magában, föl-föltekint, talán azért, hogy meggyőződjék, vajjon Isten ege alatt van-e még, vagy tudtán kívül Belzebub országába ju-tott. Amint meglátta a rongyos eget, rárántott egy mi-atyánk — mást se tanult életében, ezt is hallás után — s imádkoztában meglátott két réztányért egy bolt-ajtón; mind a két réztányérra egy egy beretva van pin-gálva; e látványról az eszméláncolat arra a gondolatra terelte a miatyánkon legelésző elméjét, hogy több he-timél, hogy beretvával nem beszélt tuskés képe. E gon-dolat viszketeget keltett az állkapcáján, s a viszketeget tolt befelé a borbélyműhelybe. Az anyjuknak meg a leányasszonyok azt se mondta, hogy beföllegzett, bo-lépett s a beretváló székebe helyezkedett.

Kedvesei persze nem mertek rákiáltani, s jófor-mán azt se látták, melyik ajtón ment be. Most már azon tanakodtak: mi tévők legyenek? tanakodás köz-ben tovább hallgattak szomorodott szívvel s szomor-kodásukból a közelgő lovas vasut zörgése verte föl őket. Egyet gondoltak, fölültek, s mikor jegyet kellett volna váltaniok, akkor vették észre, hogy biz nekik nincs pénzünk; ijedtükben odaadták az egész batyut, eleségestül, mindenestül. E tehertől megszabadultak

volna, de nagyobb teher nyomta a szívük tájkát a férj és apa elvesztésével.

S a férj és apa közel volt az elveszéshez való-sággal. Mert alighogy a beretva körutra indult, van-dal módra irtván arcáról az irrandót: petyhüdt agya-ban megvillant a gondolat, hogy esernyőjét elhagyta valahol, s erre úgy fölszökött székéről, hogy a bor-bély kezében majdnem bonckéssé vált a beretva; de inkább a nyakát vesztette volna el, mint azt az ütött-kopott esernyőt, mely a hetvenhetedik öregapjáról ma-radt rá örökségképen, s melyhez előbbi birtokosai csak akkor nyúltak, ha Bécsbe jöttek, ami egyszer történt meg teljes életükben.

Félig beretvált arca el a borbélyműhelyt, hajadon-fövel, s a jámbor nyírőmester bizonyosan azt hitte róla, hogy a bolondok házából szabadult ki. A policajt figyelemre is tette reá, amely aztán el is csipte szegényt s akarata ellenére karonfogvást ment vele a fölsőbb fórumhoz; de utközben két asszonyszemély-lyel találkozott, kik majd szörnyet haltak, mikor az apjukot a nem igen udvarias kísérelő oldalán látták; előbbiről az összefutott esősélek azt suttogetta, hogy bolond. A két fehér eselőd addig sopánkodott az ap-jukért, hogy a policaj őket is lecsitította s szájukat be-tömészel fenyegetvén, dologházba kísérte; a esősélek jót kacagott a tréfának, s a két asszonyszemélyre is ujjal mutatván, sugdosta: ezek is bolondok.

Bizony! csoda se volna, ha igazán megbomlá-nak az istenadták! Este lett, mire biztos födél alá jutot-tak: a dologház födele alá. Hiába panaszkodtak egy-másnak; az öreg gazda az anyjukot okolta, mert csakis az ő kedvéért jöttek ide; az anyjuk visszaadta a trom-fot; végre mind a ketten a lányra fogták, minek is szerette azt a Jani gyereket, s így folyt a patvar vi-radtig, a nélkül, hogy egy parányit is aludtak volna. Végre elhallgattak az okolással s mindhármán meg-átkozták meg az utat is, amelyen jöttek.

A policaj friss legény, korán talpon van. Kihall-gatásra vezették a mi embereinket; s mennyien vár-

nak kihallgatásra! Ott egy vén asszony vár Cháron csolnakára, amott egy gyerek sir, mert már tegnap reggel óta koplaltatják, pedig csak három gesztenyét lopott, azt is éhességo miatt, s még ezt a keserves ke-resményét sem ehetta meg; egy sarokban guggol va-laki, akit embereink jól ismernek. Ni a Jani gyerek! Szegény mélyebben belenézett a sörös literbe, mint dukált volna, azért kapták be tegnap, a vizontlátás napján. No volt is öröm! az öregek e találkozást is-teni intésnek hitték, össze is adták őket abban a per-cben, papot se hittak; nem bánták már, hogy csak „egy“ lova van a Jani gyerekeknek, az is ösztövére. . . . Egy lova „van“? Csak volt! tegnap beitta a kocsi-val együtt; de föl is fogadta ám most, hogy aranylakodalma nap-jáig méreggé válják az a csepp tús, melyet lenyel. Az öregek meg azt fogadták, hogy ösre vérezo meg min-den lépten-nyomon a talpukat, ha még egyszer Bécsbe jönnek! (Mennyiért tennék e fogadást a mi delegátu-saink? pedig félek: ők is így járnak.)

A Jani gyerek letette a lantot, akarom mondani az ostort. Az apjuk elfelejtette a sok vesztéséget, a ka-lapot, még az ősi esernyőt is, még azon se busult, hogy az oldalzsebbe megszabadult a tárcától. (Borbély bécsi szemeskedett, mert ott ejtette ki a „bolond“ a tárcát.) . . . A policaj színe előtt játszották le a bohózatot, s a bíró nagyot nevetett a mesének s eleresztette az öreg párt meg a fiatal párt isten hírével. . . . Tudom, saj-nálja az öreg gazda holta napjáig, hogy a császár lo-vának a fogát meg nem nézhette, „ha már annyit szen-vedett.“ Bizony szenvedett is szegény többet, mint egyik-másik szent, s méltó volna, hogy a „minden szen-tek“ közé őt is bevegyük.

Aki nem hiszi, hogy a falusi ember így jár Bécs-ben, az győződjék meg tulajdon szemével és zsebjé-vel; aki hiszi, az maradjon otthon, mert — „hancut a nimet!“

Weisz Domo.

A külföldről.

A német birodalmi gyűlést múlt hó 27-én megnyitó trónbeszéd a sajtóban igen kedvező fogadtatásra talált. Mint egyik félhivatalos német lap konstatálja, a múlt évi trónbeszédben még mutatkozott valami gyöngy utalás a béke kétes voltára, míg jelenleg határozottan ki van mondva, hogy a béke zavarására ok nem fog tőnni, s hogy a német császár benső viszonya a többi uralkodókhoz a béke megfelelő garanciájának tekinthető. — A francia lapok szintén elismerik a német trónbeszéd békés jellegét, s annak őszinteségét kétségbe vonni nem akarják. Így tehát az európai egyensúly egyelőre biztosítottnak látszik.

A lapok cikkeinek második tárgyát a szabad eszmék törhetlen bajnokának, Gambetta Leonnak nyílt levele képezi, melyet lyoni barátaihoz intézett. A levél azt mondja, hogy az új választások nagyszerű köztársasági majoritást fognak eredményezni. Az új nemzetgyűlésnek szabadelvű politikát követni, — a pénzügyeket újja szervezni, a valóban általános védkötelezettséget létrehozni, a nemzeti nevelést újra az állam kezébe adni és az új társadalmi rétegeknek a nép többi osztályaival való kibékítését lesz kötelessége Franciaországnak — úgy mond — oly politikára van szüksége, mely megszabadítson a kivételes törvényektől, tisztelje és biztosítsa a sajtó jogait, és ne büntessen más, mint a bűntényt és veszteséget, valamint a köztársasági elv és általános szavazatjog ellen intézett támadásokat, mely visszaadja a községeknek a municipális szabadságukat.

A jövő francia törvényhozásra három nagy feladat vár: Franciaországot gazdaggá, hatalmassá és fölvilágosulttá tenni. Gambetta emez egész levele higgadt, mérékelt hangon van tartva, s teljes biztosítékul tekinthető annak, hogy az agg Thiers netaláni közel halálával a francia köztársasági párt bizonyos teheti le ügyei vesztését az erősebb férfi kezeibe.

Mint Párizsból jelentik, Decazes herceg is elfogadta Andrássy gróf példáját, s nem fog sárga könyvet terjeszteni a nemzetgyűlés elébe. Azon érvek, melyekkel a bécsi külügyminiszter a vörös könyv elmaradását indokolta, oly döntőleg hatottak Decazes hercegre, hogy a bécsi példa követését körösztülvitte a minisztertanácsban. Ő is csak kereskedelmi s politikai okmányokat fog a nemzetgyűlés elé juttatni.

A keleti viszonyok még folyton napirenden vannak s a kabinetek figyelmét sokat foglalkoztatják, sőt a „Times“ híre szerint, mint az idegen konzulok jelentik, a porta képtelen a hercegovinai lázadás elfojtására és előbb-utóbb be kellend avatkozni az idegen hatalmaknak. Ha e hír igaz, akkor a keleti kérdés legközelebb új stádiumba fog lépni.

A spanyol csatáiban a kormány csapatai nagy akciót kezdtek meg, mely végesapát akar mérni a lázadó karlistákra.

Fölhívás

a helyben létező kisebb ipartársulatokhoz.

Az általános ipartársulat alapszabályainak kidolgozására egy bizottság küldtét ki, az működését meg is kezdette. De mivel nevezett bizottság kebelében azon óhaj merült föl, hogy a helyben fennálló kisebb társulatok az immár szervezendő általános ipartársulatba testületileg lépjenek be, ezennel fölkéri valamennyi ilyen társulat elnökeit, hogy saját társulataik közgyűlést hirdetvén, azok hozandó határozataihoz képest alul írott, ideiglenes elnöknel jelentsék ki, valjon szándékuk-e az általános ipartársulatba belépni, hogy ahhoz képest, e körülményre az alapszabályok készítésénél figyelmet lehessen fordítani.

Irányadásul megemlítjük, miszerint a belépő társulatok vagyonukat ugyan a nagy társulat alaptökéjéhez tartoznak csatolni, de annak kamatait, ha úgy tetszik, az illető szakosztályban, saját céljaikra fordíthatják.

Fölkértek továbbá mondott társulatok, hogy belépési szándékuk kinyilvánításával egyidejűleg, érdekeik megóvása végett, egy-egy képviselőt küldjenek saját körükből az alapszabályok kidolgozására választott bizottságba.

Ismételten hangsúlyozzuk, hogy a mindnyájunkkal közös érdek közös munkálkodásra hív, és hogy a gyors cselekvés nálunk annyival szükségesebb, mert már eddig is sokat mulasztottunk.

Szentesen, 1875. évi november 5-én.

Kulinyi Zsigmond, Sréter Ferenc,
id. jegyző. id. elnök.

Meghívás.

Alul írottak fölkérik az ipartársulat alapszabályainak kidolgozására választott bizottság tagjait, hogy vasárnap (november 7-én) d. u. 1/2 2 órakor, a munkálát folytatása végett, az ideiglenes jegyző lakásán okvetlenül és teljes számmal jelenjenek meg.

Kulinyi Zsigmond, Sréter Ferenc,
id. jegyző. id. elnök.

Helyi hírek.

* Halottak napján nálunk is sokan vándoroltak ki kedveseik sírjaihoz. A halottainkról való kegyeletos megemlékezésre kínálkozó emez alkalmat, mely azonfölül még az ünnep varázsával is bír, alig mulasztja el egy jó keresztény is anélkül, hogy legalább egy koszorúcskát, vagy — ha többre nem telik — egy három krajcáros szál gyertyát ne vinne azon dombra, mely alatt halottja nyugszik. — Hiszen oly kevés, mit azok emlékének áldozhatunk, akik itt hagytak; de az a kevés is nagyon jól esik — nekünk. — A többek közt a polgári iskola leányövéndékei is megemlékeztek e napon volt tanáruk, néhai Reinholz Ká-

rolyról, kinek sírjához testületileg kivonulván, virágokkal ékesítették az ezen halát megérdemelt tanító sírját.

* A helybeli nőegylet elnöknője, özv. Beliczay Pálné úrnő, a f. hó 4-én tartott választmányi ülés határozata folytán fölhívja a nőegylet összes tagjait, hogy a november 14-én, vasárnap délután 3 órakor a reform. egyház tanácstermében tartandó közgyűlésen teljes számmal megjelenni sziveskedjenek.

* A kaszinói botrányok, melyek egyszer oly nagy elkéseredést idéztek elő egyes emberek közt, sőt az egész helybeli társadalmi életben, úgy látszik — még nem szűntek meg egészen. A nevezett egylet legutóbbi közgyűlésén, melyben pedig, épen a botrányok kikérelése szempontjából, az alapszabályok módosításáról volt szó, ismét civakodás adta magát elő. Nagyon sajnálatos, hogy egy olyan egyletben, mely a művelt emberek egyesítésére és arra van hivatva, hogy a társas életre finomítólagon hasson, oly személyeskedések fordulnak elő, melyeknek másképp nem lehetett elejét venni, mint hogy — s ez szűgyenünkre válik — az alapszabályokban kellett reá paragrafust teremteni.

* Sinóros Szabó Józsefet, azt a szerencsétlen embert, ki Rózsa adóvégrehajtót agyonlőtte, e bűnéért a hmvásárhelyi törvényszék 8 évi börtönrre, valamint az áldozatul esett végrehajtó árva számára letétbe helyezendő 500 ft. és 150 ft. temetési költségek megfizetésére ítélte. — Mind a kir. ügyész, ki 12 évi börtönt kért, mind pedig az elítélt, fölbeleztek. — Nem hisszük, hogy az utóbbi fölbelezése eredményre vezetne, mert a főnnforgó körülmények közt enél kedvezőbb ítéletet várni sem lehetett.

* A városnál üresedésben volt II. számtiszti állásra a november 3-án tartott közgyűlés által Gyulás János, volt városi díjnok lett megválasztva. Rajta kívül többen pályáztak e tisztségre, köztük Sima Ferenc is, ki csak 4 szavazattal kapott kevesebbet, mint G. J.

* Ki csinálta a métermértéket? A szomszéd városok egyikében történt, hogy két polgártárs meglátván a város háza falára kifüggesztett „Kalmársulyok“ föliratú métermérték-ábrákat, az egyik ilyen formán adott kifejezést állampolgári bölcsességének: „Lám, megmondtam én, hogy huncut mérték lesz ez az új, mert hogy is ne volna az, mikor a környék két leghuncutabb embere, Kalmár és Sulyok, együtt csinálták. (Fölvilágosításul megjegyezzük, hogy a két nevezett uri ember — nem tudjuk, mely erénycikknel fogva — a köznép előtt igen gyűlöttek.)

— Rendkívül boszantó, hogy annak dacára, miszerint a város előjárósága tetemes áldozatok hat a gyalogjárók készítése- és jó karban való tartásáért, esős napokban helyenként mégis nysájk járunk a sárban, azon egyszerű okból, mert némely házi urnak nem tetszik még csak egy szál deszkát is tenni ki háza elé. — Sőt megnevezünk egy darab utat, mely a református egyház és részben a város telke mellett vonul el, és mégis — nyomoruságos állapotnak örvend. A ref. egyház épületének sarkától a város tulajdonát képező polgári leányiskola helyiségéig vezető utat értjük, melyen végig menni, anélkül, hogy az árokba forduljunk, azonos a kötéltáncosok mesterségébe való beavatkozással. Minden járó-kelő, de főképp a polg. iskolába menő kis leánykák érdekében kérjük az e tekintetben illetékes hatóságokat, hogy orvoslást szerezzenek jogos panasznunknak. (Beküldetett.)

— (Beküldetett.) T. szerkesztő ur! A szentesi templom egerének szomorú esete, melyet lapjának 43. száma tartalmaz, annyira meghatótt, hogy nem mulaszthatom el a szentesiek iránti részvétemnek ez úton adni kifejezést és egyszersmind azzal vigasztalni őket, miszerint a pörül járt egerrel még nem halt ki a „templom egerek“-nek mostanában igen szapora faja. — Bécsben, 1875. október 28-án. L . . .

— A Szentes-vidéki takarékpénztár október havi üzletkimutatása. Bevétel: Pénztári maradvány szeptember hóról 4586 ft. 37 kr. Visszafizetett váltók 39789 ft. 13 kr. Kölesön-visszafizetések 955 ft. Ki váltott zálogok 2927 ft. Kamatok váltók után 1305 ft 19 kr. Kamatok kölesönök után 31 ft. 20 kr. Kamatok előlegek után 107 ft. 35 kr. Késedelmi kamatok 3 ft. 66 kr. Iratdíjak 47 ft. 03 kr. Részvény átíratási díjak 3 ft. 50 kr. Betétek 7758 ft. 68 kr. Visszleszámtólásból 33901 forint 73 krajcár, Megtérített bélyegilleték 2 forint 44 krajcár, összes bevétel 91418 forint 28 kr. Kiadás: Váltó-leszámtólásra 44670 ft. 05 kr. Kölesönök kötvényekre 1040 ft. Előlegek zálogokra 2865 ft. Üzleti költségek és fizetések 218 ft. 75 kr. Betét-visszafizetések 3913 ft. 11 kr. Betétek atáni kamatok 14 ft 07 kr. Személy számlára 34229 ft 92 kr. Értékpapírokra 316 ft. Bélyegilleték 5 ft. 64 kr. Pénzkészlet október hó 31-én 4145 ft. 74 kr., összes kiadás 91418 ft. 28 kr. Összes pénztári forgalom 182,836 ft

66 kr. — Szentesen, 1875. október 31-én. Sonnenfeld Gyula, könyvvezető.

Értesítések. Lévai Pálnak mucsiháti 22 hold földje, a benne lévő buzavetéssel együtt, eladó, vagy több évre haszonbérbe kiadó. — Erdei Demeter nagynyomási, Besenyő-dűllőben lévő I. oszt. házföldje eladó. — Alsópárti Soós Imrénének saját termésű bora, kisebb nagyobb mennyiségben eladó. — Kalpagos Szabó Ferencnek a Sulymostó partján nádja van eladó. — Sarkadi Nagy Istvánnak I. t. 717 számú háza, 28 hold rét, 2 hold taplikai és 9 részlet zsúpi földjei, valamint nagyhegyi szőlője eladó. — Tóth Sándornak a felső rakodó kertben jó minőségű nádja van eladó. — Sinóros Szabó Józsefnének Dónáton 16 hold tanyaföldje 3 évre haszonbérbe kiadó; értekezni lehet III. t. 282. számú házával. — Töröcsik János III. tiz. 309. sz. háza kedvező föltételek mellett eladó. — Özv. Grúcz Alajosnének IV. tiz. 90. sz. háza kedvező föltételek mellett eladó. — Kovács Pál I. t. 70. sz. háza kedvező föltételek mellett eladó. — Tóth Imre I. tiz. 49. számú háza eladó. — Vida István örököseinek nagynyomási I. oszt. földjűk eladó, lakásuk III. 213. sz. — Özv. Somogyi Istvánnak a piponyai halomnál lévő I. oszt. házföldje szabad kézből eladó. — Özv. Nagy Jánosné nagynyomási háza szabad kézből eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Kovács Györgynek nagynyomási I. oszt. földje eladó. — Gránic Pálné III. 601. sz. háza eladó. — Pakai Istvánnak III. tiz. háza, kajáni % földje, nagyhegyi földje, kedvező föltételek mellett, eladó. A venni szándékozók alknt tehet a tulajdonossal.

Irodalom.

* Megjelent és szerkesztőségünkhez beküldetett a „Magyar protestans egyházi és iskolai figyelmező“ című, havi folyóirat hatodik évfolyamának októberi füzetete, melynek tartalma a következő: 1. A zsidóság fejlődése és az apokalyptikus irodalom, Bokor Józseftől. 2. Igazgatói jelentés a máramaros-szigeti hely. hitv. lyceum állásáról. 3. Egy elszomorító pont a debreceni főiskola jelenkorából, Révész Imrétől. 4. Elváltott római katolikusok házasságra lépése Ausztriában, dr. Szeberényitől. 5. Egyháztörténelmi tárcsa. 6. Egyházi krónika Németország-, Anglia-, Franciaország-, Helvécia- és Hollandiából. 7. Különlék. 8. Könyvészet. — E tartalmú folyóirat szerkesztője: Révész Imre. Előfizetési ára pedig egy évre 4 ft., félévre 2 ft.

* Táborzky és Parsch zeneműkereskedésében megjelent: A falu roszszából: „Száz ágón bús gerlico turbékol.“ „Fogadásom tiltja szeretni“ és „Húzzad csak, húzzad.“ Zongorára szerkeszté: Tisza Aladár. — Ára 60 kr.

* Zsinagógai beszédek, Löw Lipóttól. Ily című a, csak most elhalt tudós számos egyházi beszédjét tartalmazó kötetet küldött be hozzánk Traub B., szegedi könyvárus, mint nevezett kötet kiadója. A nagynevű hitszónok egyházi beszédjeit ajánlani egészen fölösleges; ajánlja azokat a szerző híre és azon, általánosan ismert és elismert, fenkölt szellem, mely minden mondatát, minden szavát átlenget. Fölhívjuk tehát reá olvasóink figyelmét, hangsúlyozván különösen azt, hogy ezen, 21 nagy 8-adrétű ivre terjedő, finoman kiállított kötet ára csak 1 ft. 50 kr. — Megredezhető Traub B. könyvkereskedésében, Szegeden.

* Fraenkel B., miskolci könyvárus „A koporsónál“ című, protestans lelkészek használatára, Könyves Tóth Kálmán által irt halotti imákra hirdet előfizetést. A 20—25 ivre terjedő mű egy diszkötésű példányának előfizetési ára 2 ft.

* „Vándor“ című szépirodalmi lapot indított Bécsben egyik hazánkfia, Pílcz Mór, kit, mivel atyja egy időben a helybeli hitközség rabbija volt, olvasóink közül többen személyesen is ismernek. Bécsben magyar lap! — ez olyan valami, ami már eo ipso is pártolást érdemel. De a „Vándor“ ezen fölül változatos tartalma által is igényt tarthat számos előfizetőre, célja és kitűzött föladatai által pedig sok munkatársra. A magyar közönség — reméljük — jövőt biztosít oly vállalatnak, mely hivatva lesz 50,000, Bécsben lakó magyar körében ápolni édes anyanyelvünket. — A lap előfizetési ára, postai elküldéssel egy évre 7 ft., félévre 3 ft. 50 kr., mely összeg a „Vándor“ kiadóhivatalához (Bécs, Wieden, Waaggasse 13) küldendő. Különben o lap szerkesztője is fogad el előfizetéseket.

* Aigner Lajos, budapesti könyvkereskedő kiadásában megjelent: „A német nyelvoktatás,“ valamint „Német nyelvgyakorló és olvasókönyv“ mindkettőt magyar népiskolák számára írta: Károk János.

* Az „Uj Idők“, szépirodalmi és divattársasági hetilap 44. számának tartalma: A történetírás és darvinizmus. Az ősi lak, gróf Vay Sarolta költeménye. Nőkortések, vig beszély a választásokból, írta: Tóth József. Simon Stültes, Tennyson költeménye. Szulik Jó-

zsef fordításában. Az öreg Jeannette néni iratai, Ercmann Chatrián rajza. János kapitány ur elbeszéléseinek folytatása, Laboulaye „Nouveaux Contes bleus“ című munkájából. Tárcá: A pletyka, írta: Kazali Imre. — Irodalmi, társadalmi és művészeti hírek. A boríték különféle apróságai. — E tartalmas betilap előfizetési ára negyedévre 2 frt. 50 kr., mely összeg a kiadóhivatalhoz (Budapest, zöldfa-utca 10. sz.) küldendő.

Üzleti tudósítás

(november 4-éről.)

A Budapestről érkezett, nem kielégítő hírek folytán a mai hetivásáron áruba bocsájtott igen sok gabonából keveset vásároltak.

84—85 fontos buza köbfe	8.30—8.50
83	8.—8.20
82	7.30—7.50
81	7.—

aszerint, amint a buza tisztasága és színe hozza magával.

Az árpa köbfe 3.30—3.50.

Különfélék.

† Horn Ede, a nagy államférfiu és nemzetgazdász november 2-án, délután 5^{1/2} órakor megszünt élni! Mély fájdalommal vesszük és veszi az egész ország e hírt, mely ismét egy Európaszerte híres nagy hazánkfiának kimutatást jelent. Mindekor jelentékeny sebet üt, olyan emberek elvesztése, minő Horn volt, de százszorosan fájó a seb most, midőn a megboldogult még mindössze 50 éves embernek a nemzetgazdaság terén eddigelé is oly sok hasznot hozott, rendkívüli készütségére annyi felélt volna szükségünk. Nyugodjék békében!

† Oláh Károly, ügyvéd, a „Debrecen“ volt szerkesztője és az „Egyetértés“-nek volt szerkesztőtársa november 2-án meghalt! Tevékeny hírlapíró és hosszabb időn át Debrecen város főjegyzője volt. — Nyugodjék békében!

* Perczel, igazságügyi miniszter a vidékről egy izraelita polgár komának kérte föl távirati uton. A miniszter szívesen elfogadta a komaságot és a német szövegű táviratra így válaszolt: „Reményem, hogy amit ön németül kért, fia magyarul fogja megköszönni.“

* Kell-e látványosság? Cudarul megjárta Klein Jakab, ungvári gabnakereskedő Milanó városában. Oda utazott, hogy szemtanuja legyen a nagy ünnepélyességeknek, melyeket Vilmos német császár tiszteletére rendeztek s megnézte a híres dom kivilágítását, de szegénynek mind ebben nem lehetett része. A császár megérkezése előtt pár órával ugyanis befogták mint zsebtolvajt, minthogy a vadászatot tartó rendőrök őt véletlenül ismert zsebmetszők között találták, akik közé a tömegben egész véletlenül keveredett, s a „mitgefangan“ elvélnél fogva azok!-al egyetemben a hüvörsre tették. Pár nap alatt sikerült ugyan magát igazolnia, de már akkor az ünnepélyeknek és illuminációnak vége volt. Bánatában rögtön hazautazott.

* A visszakapott husz forint. H. urnak több háza van. Egyik a Dunaparton, s ebben többi közt lakott egy ügynök is, ki eddig pontosan fizetett, kivéve az utolsó negyedet. A házi ur hívatta s kérdé, mért nem fizet. Az ügynök elpanaszolta, hogy semmi keresete, s pénzt nem tud csinálni. „Uram! itt van husz forint, — mondá neki a házi ur, — keressen ezzel olesóbb lakást.“ Az ügynök köszönte és ment. Pár nap múlva a házi urnál megjelenik hajósutcai házának házmestere: „Uram! a rég üresen állt lakásnak akad végre bérlője, ime tőle husz forint előpénz.“ „S ki vette ki?“ — „Itt a névjegye.“ A házi ur mosolyogva olvasta a jegyen a megajándékozott ügynök nevét, ki től ime visszakapta a husz forintot. Mit cseréljek én házi urat, — gondolá az ügynök, — mikor jobbat nem kaphatok!

* A nap hevének fölhasználása. A francia tudományos akademia okt. 5-én tartott ülésében

Mouchot toursi tanár a tudósoknak bemutatott egy általa kiesztelt készüléket, mely által a nap heve egy göbca gyűjtetik és egy kis gőzgépnek indítására és mozgására használtatik föl. E készülék kupos sugárvetőből, egy gázkamarából és kazánból áll, mely utóbbinak oldallapjai be vannak fektetve. A sugárvető tükör tengelye a készülék irányában a kazánt érik, amelyel hevőket közlik. Nyolc perc elég egy liter víz fölforralására. Az akademia egy bizottságot küldött ki a találmány megvizsgálására. Mouchot Toursban egy nagy készüléket állított föl, mely a legnagyobb szabályossággal, napkeltétől esti nyolc óráig, egy lőerejű gépet folytonos mozgásban tart. Mouchot különösen a trópusi tartományokat tartotta szemé előtt és a nap hevét, mely azokra átokként nehezül, kívánja áldássá változtatni. — Egyiptom, ugy szokta mondani, a Nilus folyóban a gazdagság kimeríthetlen forrásával bir, mint-hogy azonban nincs annyi emberi kara, mely a termékegyítő vizet az országra egyenletesen kiirassza, gépekkel kellene birnia. Mivel táplálják azonban a gépeket oly országban, hol a kőszén tonnájának ára 50—100 frank közt ingadozik? De nemcsak szénük nincs, hanem még a fa is ritka ott, ugy, hogy a fel-lah ételeit ganajtüzéles mellett főzi. Egyiptom tehát hi-jával van az olesó tüzelőnek. De hát régi istene, a nap, nem szolgálhat-e erre? Itt rejlik erejének, föl-világzásának titka. — Mouchot már 1868-ban annyira készen volt készülékével, hogy azzal három liter 15 foknyi vizet másfél óra alatt fölforralt s marhalevest főzött belőle. — Ugyane készülékével néhány másod-perc alatt meggyújtott egy halmaz forgácsot. Fémét is olvasztott vele s pedig két fontot. Az őn két, az ólom őt s a horgany hat perc alatt olvadt meg. Azóta ké-szülékét, ugy látszik, tetemesen javította és elérkeztet-tek látta az időt az akademia elé lépni vele.

Felelős szerkesztő: Kulinyi Zsigmond.

H I R D E T É S E K.

Olesőbb
jobb és szebb, mint bárhol!

Női ruhakelmék
legkedvezőbben megszerezhetők

HAMBURGER ADOLF
hölgy-divatáru üzletében
BUDAPEST,
IV. koronaherceg (uri) utca 8. sz.

Minták kívánatra bárhova
ingyen küldetnek.

Hirdetés.

Bazsó Sára és Zsuzsánnának a derekegyházi oldalon lévő egy fertály tanya-földjük önkényes árvarés útján eladó; — a föltételek Balog Dániel, tanácsnok urnál megtekinthetők.

A hamisítástól óvatik!

Lyukas fogak kitöltésére

hatásosabb és jobb szer nincs mint dr. Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvos **fogblombéja** (Bécs, Stadt, Bognergasse Nr. 2.) melyet mindenki maga egész könnyen és fájdalom nélkül a lyukas fogba illeszthet, mely aztán szilárdul a fogmaradékkal és foghussal összeferorra, a fog tovább romlását megátolja s a fájdalmat megszünteti.

Anatherin-szájviz

Dr. Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvostól.
Bécsben, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkitűnőbb szer csuszos fogfájdalmakban, gyuladásoknál, a foghús daganatai és sebei-nél; fölolvasztja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az inogó fogakat a foghús erőltetése által szilárdítja; s midőn a fogakat és a foghúst minden általmas anyagtól megtisztítja, a szájnak kellemes frissességet kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Anatherin-fogpasta

Dr. Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvos Bécsben.

Ezen készítmény a lehelet frissességét és tisztaságát fenntartja, azonkívül a fogaknak hőfehérséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak naponkinti használata által nemcsak a közönséges fogkő eltávolítottatik, hanem a fogak zománca és finomsága is mindinkább tiszte-letesül. E kitűnő szájviz kapható Szentesen: a gyógyszer-tárakban, ugyszinte a megyének minden gyógyszer-tárában és díszárkereskedésében.

Figyelmeztetésül: Készítményeim gyakori hamisítá-sai arra kényszerítenek, hogy azokat egyenesen, posta út-ján küldjem szíjjel.

Dr. Popp J. G. cs. k. udvari fogorvos Bécsben.

Az őszi évadra

ajánljuk a legujabbat mindennemű **ruhakelmékből**, ugymint: **rips, cheviot, kártoly** (camgarn) **terno**, stb; **fekete és színes selyemszövetek és bársonyok, vászon árúk, bu-torszövetek és szőnyegetek.**

Dús raktár

női ruhák, köpenyek, felöltők és bundákból legujabb divat szerint.

Mély tisztelettel a

hölgy-divatáruk és kész ruha-neműek csarnoka
a „**bécsi világhiállításához**“
Budapesten, hatvani-utca, 2. szám, a régi posta-épületben.

Vidéki rendelvények után vétel mellett pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Minták ingyen és bérmentve.

Egy tanonc
felvétetik Seres Lajos vegyes kereskedésében.

Boltoknak
kiadó a volt Rambovszki kávéház.

Alulirott van szerencsém magamat a nagyérdemű hölgyek és családi-körök figyelmébe aján-lani bárminemű

női öltözetek

izlésteljes elkészítésére.

Ismervé a mostoha idő pénzsűk viszonyát, áraitam a legmérsékeltbben számítva; s mi-után családi helyzetem ujra rendben van, mely által eddig akadályozva voltam, azon tisztelet-teljes kérelemmel járulok a n. é. hölgyek elé, hogy megrendeléseikkel engem szerencsétlenni szí-veskedjenek.

A gyors és pontos kiszolgáltatásról gondoskodtam.

Zsoldos János,
női-szabó-íparos.

Lakásom: Ujpatika-utca, saját házamban.